

Újévi Istentisztelet
2022.01.01.
Mandabokor
Textus: Jn 6,37

„Akit nekem ad az Atya, az mind énhozzám jön, és aki én hozzám jön, azt én nem küldöm el.”

Szeretett Gyülekezet!

Találkozás Jézussal, de hogyan?

A 2022-es év Útmutatói Igéje így szól: **„Jézus mondja: Aki én hozzám jön, azt én nem küldöm el.”**

Két síkon fogjuk ezt az Igét a mai évkezdő, évnyitó istentiszteleten megvizsgálni. Az egyik az elméleti sík, a másik pedig a gyakorlati.

Az igehirdetés címe: „Találkozás Jézussal, de hogyan?” – hiszen az Igénk találkozásról szól. „Aki én hozzám jön, azt én nem küldöm el.” De előtte pár gondolat a találkozásról. Sokféle találkozás létezik. Vannak várva várt találkozások és vannak nagyon kényelmetlen, kellemetlen találkozások, és vannak felületes,

gyors találkozások is. Vannak tehát örömteli találkozások, nem kívánt találkozások és olyan semleges, futó találkozások is. Az első kettő többnyire nyomot hagy az életünkben, míg a futó találkozások zömét elfelejtjük. Mind ezek különböző tényezőktől függenek. Hadd mondjak pár példát.

Várva várt találkozás, amikor egy család összes gyermeke kimegy külföldre tanulni. Apa és anya hirtelen egyik napról a másik napra egyedül maradnak. Várva várt pillanat, amikor a gyerekek újból hazajönnek, vagy amikor a szülőknek van lehetőségük kimenni hozzájuk és találkozni velük. Várva várt találkozás ez! De ugyan így, ha egy szerelemes pár kerül egy egymástól távol hosszú időre, várva várt pillanat a találkozás. Várva várt találkozás az is, amikor egy újszülött érkezik egy-egy családba.

Kellemetlen találkozás, amikor egy férfi például egyszerre két hölgynek udvarol és erre fény derül, ennél még szomorúbb amikor egy férj vagy feleség lép félre a házasságban és végül mindenki szembesül ezzel a cudar ténnyel. Hány és hány embert látam már emiatt összetörve... aztán persze konstatáljuk, és hangoztatjuk a szlogeneket: ilyen az élet, tovább kell lépni, hogyan bízzak meg valaki másban, nem tudom hol rontottuk el, és így tovább!

Kellemetlen találkozásokból is van bőven az életben és ha most sorolnunk kellene személyes példákat biztos vagyok benne, hogy mindenki tudna megosztani egyet-kettőt, ha nem többet! Kellemetlen találkozás, amikor szembesíti a főnök az alkalmazottat, a tanár a diákot mulasztásaival és el nem végzett feladataival.

Futó találkozás pl. amikor valakivel váratlanul összefutsz és váltotok pár szót. Nem vagyunk egyformán kommunikatívak, de az emberek többsége igyekszik a másikkal szemben bármilyen találkozásról is legyen szó udvarias és tisztelettudó maradni. Legalábbis reméljük még ezt! Ordass Lajos Püspök most megjelent naplójából szeretnék felolvasni egy részt. Olvasva naplóját érezhető, hogy életének milyen nagy százalékát a találkozások tömkelege tette ki. (1957 Jan. 1.) 161.old

Életünket az ilyen vagy olyan találkozások sokasága formálja. Ezek a találkozások kihatással vannak az életünkre. S természetesen rajtunk is áll, hogy ki az, akit találkozásaink során közel engedünk magunkhoz, semlegesek vagyunk a másikkal szemben vagy pedig kerüljük a találkozást. Biztos, hogy tudnánk

mondani példát mindezen esetekre. Lehet, hogy még az is megessik velünk, hogy elküldünk valakit, mert annyira kellemetlennek érezzük a találkozást a másikkal.

Jézus azt mondja: Aki én hozzám jön, azt én nem küldöm el!

Milyen biztató ez az Ige! Jézus tehát nem küld el senkit, aki hozzá fordul, aki hozzá megy! **De hogyan lehet Jézussal találkozni?** S most először nézzük meg elméleti síkon: ha erre a kérdésre várnék most válaszokat az itt ülő, igehirdetést hallgató gyülekezettől, akkor egészen biztos, hogy válaszolnátok. A válaszok a következők lennének: Jézussal találkozunk itt a templomban, az igehirdetésben, az úrvacsorában. Jézussal találkozunk az imádságban. Jézussal találkozunk amikor olvassuk a Bibliát. Jézussal találkozunk a mennyben! Lehet, hogy van, aki egy Igét mondana! Olyan sok mindent fel tudunk sorolni erre a kérdésre válaszként, hiszen alapvetően templomba járó, keresztény, azaz Krisztus követő emberek vagyunk!

S most térjünk át a gyakorlati oldalára. Hogyan találkozol Jézussal a mindennapokban? Akkor, amikor reggel felkelsz, rohansz a munkába, amikor ideges leszel a gyermekeidtól, vagy a

sok hülyeségtől, ami körbe vesz, vagy azt sem tudod már miért is vagy valójában ingerült és ideges. Amikor a napi teendők sokasága teljesen eláraszt. Asszonyoknak, mosni, főzni, takarítani, bevásárolni, és a munkahelyre beérni kellene. A férfiaknak elrendezni a keretet, kitakarítani a kocsit, jó lenne besegíteni otthon a házi munkába, foglalkozni a gyerekekkel, odafigyelni a feleségre, s legfőképpen ellátni a munkahelyen a munkát tisztességgel. Hogyan hozzuk össze a Jézussal való találkozást a mindennapok rohanásában, amikor lassan levegőt venni sincs ideje a legtöbb embernek?

A gyakorlatnak nagyon jó példája, hogy itt vagytok ma, az év első napján a templomban! A legtöbb ember ilyenkor a hajnali kimerítő vígság miatt a szunyát nyomja még, mert próbál magához térni hétfőre! Ti pedig itt vagytok, mert a szív mélyén legbelül valami hajtott benneteket! A találkozás Jézussal ugyanúgy, mint a másik emberrel **időt kíván! Odszánt időt!** Minőségi időt! De az időn túl, őszinte **kitárt szívet és lelket** is kíván! Ha valakivel csak felületesen találkozol nincs ott a szíved! Amikor Jézussal találkozol, akkor a szíved is nyitott kell, hogy legyen. Nem aludhatsz tehát a templom padban vagy a széken! Pedig sokan ezt teszik,

mintha megpihenni járnának oda. A testük ott van, de a lelkük valahol egészen máshol. Testnek és léleknek egyszerre kell jelen lenni amikor az Igét hallgatod!

A Jézussal való találkozások is lehetnek futó, vagy várva várt, vagy kellemetlen találkozások! Lehet, hogy Jézussal csak futó találkozása volt/van valakinek! Olyan ez, mint a magvető példázatában a tövisek közé hullott mag, hiszen először örül, elkezd növekedni, de aztán megfojtja valami azt a magot és nem lesz belőle termés. Olyan, mint a gazdag ifjú találkozása Jézussal. Először nagyon megörült a Mesternek, amikor rájött arra, hogy ez mennyire komoly dolog is, és fel kellene adni sok minden földi kincset, amihez ragaszkodik, akkor szomorúan ment el Jézustól. **A Jézussal való találkozás** mély nyomot akar hagyni az ember szívében, ezért először sokszor a találkozás **kellemetlen találkozásnak tűnik, szembesül ugyanis az ember a bűneivel, mulandóságával és elveszett állapotával.** Kinek tetszik a mai világban egy ilyen diagnózis? Azt kell, hogy mondjam senkinek! Ma mindenhol azt sulykolják az embernek: erős vagy, higgy magadban, legyőzől minden akadályt! Ha ezen a kellemetlen, szembesítő találkozásokon átesünk Jézussal és eltudjuk fogadni azt, amit Ő mond

az elveszett állapotunkról, akkor fog a találkozásunk átfordulni kellemetlenből örömteli, várva várt találkozássá. Miért? Mert rendezi Jézus a mi rendezetlen dolgainkat. Nem leszünk többé elveszettek, mert a hívő ember tudja, hogy kihez tartozik, tudja ki az Ő Istene és mit mond neki, mire tanítja! Persze ez a tanítás tart egy életen át, és vannak benne hullámvölgyek! Lelki életet tekintve is vannak magaslatok és mélységek, hegyek és völgyek!

A gyakorlatban ez úgy működik, hogy amit elméletben tudok, azt elkezdem élni, cselekedni, tenni! **„Tanuljátok meg tehát, szeretett testvéreim: legyen minden ember gyors a halálásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra,²⁰ mert az ember haragja nem szolgálja Isten igazságát.²¹ Ezért tehát vessetek el magatoktól minden tisztátalanságot és minden gonoszságot, és szelíden fogadjátok a belétek oltott ígét, amely meg tudja tartani lelketeket.²² Legyetek az ígének cselekvői, ne csupán hallgatói, hogy be ne csapjátok magatokat.²³ Mert ha valaki csak hallgatója az ígének, de nem cselekszi, olyan, mint az az ember, aki a tükörben nézi meg az arcát.²⁴ Megnézi ugyan magát, de elmegy, és nyomban el is felejtí, hogy milyen volt.²⁵ De aki a szabadság tökéletes törvényébe tekint bele, és**

megmarad mellette, úgyhogy nem feledékeny hallgatója, hanem tevékeny megvalósítója: azt boldoggá teszi cselekedete.²⁶ Ha valaki azt hiszi, hogy kegyes, de nem fékezi meg a nyelvét, hanem még önmagát is becsapja, annak a kegyessége hiábavaló.²⁷ Tiszta és szeplőtlen kegyesség az Isten és Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és az özvegyeket nyomorúságukban, és tisztán megőrizni az embernek önmagát a világtól.
Jak 1,19-27

Cselekedni, élni a szürke hétköznapiakban azt, amit az Ige mond! Ehhez persze ismernünk is kell Isten szavát. Naponként olvasni, elcsendesedni, hallgatni az igemagyarázatot és azt élnünk! Épp ezért nagyon fontos eleme, pillére a hívő életnek a közösség, a gyülekezet! Milyen jó tartozni valahová, egy gyülekezetben ott-hon lenni, ahol mindig lesz mit csiszolnia rajtunk az Úrnak, mert tökéletesek itt nem leszünk soha, csak majd odaát. De növekedni kell és lehet a hitben a Krisztus megismerésében.

Az év Igéje így szól hozzánk: **„Aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el!”** Jézus nem futó találkozást szeretne velünk, hanem várva várja a velünk való találkozást, mely először lehet kellemetlennek tűnik, hiszen rávilágít gyarlóságunkra, de egészen

biztos, hogy életünk örömforrásává és boldogságává válik a vele
való naponként megélt közösség. Ámen!